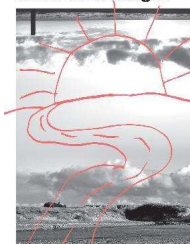

Sommerferiedigte BOG

Nikolaj Zeuthen

SOMMERFERIEDIGTE (/BOEGER/SOMMERFERIEDIGTE)

Af Nikolaj Zeuthen (/forfattere/nikolaj-zeuthen) (2021)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/sommerferiedigte) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/sommerferiedigte&title=Sommerferiedigte>)

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?u=http://litteratusiden.dk/boeger/sommerferiedigte&status=Sommerferiedigte+http://litteratusiden.dk/boeger/sommerferiedigte>)

Et dagen-og-vejen-brev fra en gammel ven, der sidder midt i tilværelsen og ser sig omkring på en kulisse, der ligner livet.

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

(<https://bibliotek.dk/da/search/work/?>

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A39113058&FRAGMENT=CONTENT)

TAGS:

COMPUTERSPIL (/TAXONOMY/TERM/1847) FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)
FERIE (/TAXONOMY/TERM/3070) KØRETURE (/TAXONOMY/TERM/6122)
TEGNEBØGER (/TAXONOMY/TERM/10444) ÆGTESKAB (/TAXONOMY/TERM/11603)

ANMELDELSE

09 jun. 21

(/users/ojvind-fritjof-arnfred-0)

Af Ojvind Fritjof Arnfred (/users/ojvind-fritjof-arnfred-0)
Skribent

Et dagen-og-vejen-brev fra en gammel ven, der sidder midt i sin tilværelse og ser sig omkring på en kulisse, der ligner livet.

Ugidelighed og varme. Sådan står der i et af de indledende digte i Nikolaj Zeuthens 'Sommerferiedigte'. I lang tid var det også det eneste, der stod i min anmeldelse af den, for jeg havde svært ved at få øje på poesien i denne linde strøm af ord og sætninger, der virker som om, de er født af et dogmeprojekt om at skrive hele sommeren. Et digt om dagen. Først morgenmad, så digte. Havregrød og ord om den.

Efter at have læst samlingen og efterfølgende brugt en dags tid på at dyrke min skepsis over dogme-ideen; for det er ofte belejligt at gemme sin uformåen bag et dogme, er jeg alligevel begyndt at få sansen for Zeuthens sommer. Der er en spændt nerve gemt bag det første "nå", man måtte føle.

Samlingens nærmest overdrevne nøgternhed rummer sin egen lyriske tone. Mest vellykket er den, når skyggen af et handlingsforløb begynder at tegne sig i teksten. Den slags fanger helt naturligt interessen og indstiller min indre radiosender på poesi.

Og Zeuthen kan virkelig noget med at male talende stemninger frem af få præcise ord. Noget der ikke sker lige så nemt på de første sider, hvor det mest af alt ligner en tilfældig nedkradsning af nogle lige så tilfældige omgivelser. Som om han lige skal varme sommeren op, før han kan få fat.

I det indledende par note-passager, inspirerer teksterne mest til et rungende "nå" – men det er kun et skin-nå, for så snart man får øje på historiens/sommerens progression, rykker det. I samlingens handlingsforløb, der langsomt kommer frem – en familie på sommerferie rundt i Danmark; far, mor, børn og bøv i bilen – dér mærker man for Zeuthens situationsfornemmende og præcision. Hans evne til at male et stilleben med ord som "Bilangst", "sommerambiance", "strandsten" eller sætninger som "små børn brænder sammen/ voksne brænder sammen".

Det rykker også flere gange både i smilebånd og tankestrøm, når subjektet pludselig er Anders And for en stund, eller når den ene søn vil kaldes for lortemester efter at have tabt (det gælder bare om at være -st til noget, som den svenske Anders And pendant, Arne And engang sagde), eller når en IKEA-seng skal samles. Det skal den over flere digte, og til sidst bliver den et næsten levende symbol på tidens ufærdige flygtighed, på tværs af ferie og hverdage. Vi kender det hele, og det er, som det er, men Zeuthen Ser det og skriver det, og det får værdi af det.

Måske man kunne gøre det til sin sommers projekt at læse digtsamlingen, som den er skrevet. Et digt om dagen. På den måde kunne man få adgang til en dobbeltgængerferie og mærke fuldt og helt, hvad Dan Turell mente da han messede: "Det er ikke let at være nogen". Han holdt også af hverdagen. Eller længtes efter den.

BOGDETALJER

Andre bøger af Nikolaj Zeuthen